

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

1886

1887

1888

1889

1890

1891

1892

1893

1894

1895

1896

1897

1898

1899

1900

1901

1902

1903

1904

1905

1906

1907

1908

1909

1910

1911

1912

1913

1914

1915

1916

1917

1918

1919

1920

1921

1922

1923

1924

1925

1926

1927

1928

1929

1930

1931

1932

1933

1934

1935

1936

1937

1938

1939

1940

1941

1942

1943

1944

1945

1946

1947

1948

1949

1950

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

1959

1960

1961

1962

1963

1964

1965

1966

1967

1968

1969

1970

1971

1972

1973

1974

1975

1976

1977

1978

1979

1980

1981

1982

1983

1984

1985

1986

1987

1988

1989

1990

1991

1992

1993

1994

1995

1996

1997

1998

1999

2000

2001

2002

2003

2004

2005

2006

2007

2008

2009

2010

2011

2012

2013

2014

2015

2016

2017

2018

2019

2020

2021

2022

2023

2024

2025

2026

2027

2028

2029

2030

2031

2032

2033

2034

2035

2036

2037

2038

2039

2040

2041

2042

2043

2044

2045

2046

2047

2048

2049

2050

2051

2052

2053

2054

2055

2056

2057

2058

2059

2060

2061

2062

2063

2064

2065

2066

2067

2068

2069

2070

2071

2072

2073

2074

2075

2076

2077

2078

2079

2080

2081

2082

2083

2084

2085

2086

2087

2088

2089

2090

2091

2092

2093

2094

2095

2096

2097

2098

2099

20100

26
Sesamopalpis 7912546
4016-7932 G. M. FA 1130.066 2386
a red
100 mm 3/4

Argumenta communia ad inferenduz
sophistice vñāquāqz ppositionez esse
veram et esse falsam

Primum.

Uniuscūnqz cōtradictionis altera
præfalsa. sed deus ē: est cōtradictio
nis altera præs. ḡ deus ē est falsa. p̄na
paret in dñsi.

Secundum.

Om̄is ppositione differens a vero ē
falsa s̄ de' est de' est ppō dñs a vero.
ergo de' ē de' ē falsa. p̄na p̄z i dñsi. ma
ior ē nota t minor pbaſ: qz de' ē de' ē
ppō dñs ab hoc vero ego fñ. ergo de'
est de' ē ppō dñs a vero. p̄z p̄na ab ife
riori ad superius affirmatue.

Tertium

Deus ē deus ē ppō vera vel nō ppō
vera. s̄ de' ē de' ē ppō vera. ergo de'
est de' nō ē ppō vera. p̄na p̄z a tota dis
tinctiua affirmatiua cū ~~ad dñs~~ vñi
pres ad positionē alteri' pris. So
luto p̄mi. cōcedit maior t ē minor t ne
gaf p̄na. t ad probationē dicit q̄ arguit
indebitē t deficit vna conditio req̄sita
ad bene fillogisandū: qz mediū non di
stribuif. s̄. hoc totū cōtradictōis altera
ps. Sed fidicat cōtra. in hoc argumen
to p̄missae sunt bene disposite i dñsi ad
inferēdū aliquā p̄clusionē t nō nisi ista
deus ē de'. igit̄ bene sc̄itur t arguit
debitē in dñsi. p̄z aīcedēs: qz si p̄missae
essent bene disposite ad inferēdū cōclu
sionē maxime hoc esset qz mediū nō di
stribuif. sed hoc ē falsum igit̄. p̄z minor:
qz medio i maiori p̄ponit immediate s̄
gnū vñiuersale nō ipedētū. igit̄ mediū
distribuif. p̄na p̄z de sup̄pō distributi
ua. Itē l maiori mediū ē subiectū. t il
la maior nō est p̄ticularis neḡt indefi
nitā neqz singularis ergo ē vñiuersalis
ultra ē vñis. ergo subiectū distribuitur
patet prima p̄na p̄ locū a diuisiōe. secū
da p̄z per dissinitionē p̄ponis vñiuersal

salis. Ad hoc r̄sidetur negando ans. et
ad probationē antecedentis conceditur
maior et negatur minor. et ad probati
onem primā concedit antecedens et ne
gatur cōsequētia: et causa est quia lis
cet huic termō cōtradictionis altera pa
rs immediate addat signum vñiuersale
affirmatiū. ramen totale subiectū nō
distribuitur quia li altera pars stat con
fuse tñ. Ad sc̄dām probationē cōcedit
tur q̄ mediū est subiectū et residuus
antecedentis et negatur cōsequētia. et
ad probationem dico q̄ ppō catbegorī
ca nō diuidif i illa quatuor mēbra. s̄
ppō catbegorica simplicis quātitatis
diuidif per illa quatuor mēbra. Ideo
oportet sic argumētari. maior ē pposi
tio catbegorica simplicis quātitatis: t
nō est particularis rc. t tūc bene seq̄s.
sed sicut cōsequēs est falsum: ita aliqua
pars aīcedētis. s̄. q̄ maior ē ppositio
catbegorica simplicis q̄titatis. Itē
posset iterū replicari ista ppositione oīs
asinusboīs currit ē simplicis q̄titatis
t est vñiuersalis: t tñ totū subiectū nō
distribuit, qz li boīs nō distribuit. er
go ista ppō vñiuersalibz cōtradictionis
altera ps ē falsa nō dñ dici mixte q̄titati
s. eo q̄ totū subiectū nō distribuitur.
Ad hoc r̄sidet negādo maiore t distin
guēdo minorē. vñ si li totū capiat finca
tēgorumaticē t sic cōcedit: vel si capi
atur catbegorumaticē t sic negaf. S̄
iterū aliqz posset dicere. q̄rc i ista ppo
sitione vñiuscūnqz rc. totū subiectū
capiēdo catbegorumaticē nō ita bñ di
stribuit sicut i ista. Q̄is asin' boīs rc.
Ad hoc r̄sidet q̄ tota causa ē qz in p̄z
ri ppōne pres subiecti nō accipiuntur
vnica acceptōe: t pres subiecti in alte
ra ppōne accipiuntur vnica acceptōe ita
q̄ sensus istius p̄ponis oīs asin' boīs
currit est. de quo cūqz vñ ē dicere q̄ ē
asinus boīs. verū est dicere q̄ currit

Sed nō ē talis sensus in hac p̄pōe. vni⁹ cuiusq; tc. Solutio sedi. cōcedid̄ maior̄ negat̄ minor̄. et ad probationē mino-
ris cōcedid̄. aīs t̄ negat̄ p̄ha. et ad pro-
bationē p̄ne dicit q̄ arguit ab inferiori
ad superiori cū distributiōe supioris. **S**ed
aliq̄s posset dicere. cōtra ex cōtradicto-
rio cōtrario p̄fici inferē p̄tradictoriū
afūtis. ergo p̄ha ē bona. p̄z aīs q̄ bene
seq̄tur deus est deus nō est dñs a nō
ergo deus est deus nō est dñs ab hoc
vero. igit̄ aīs est verū p̄z q̄ bñ seq̄tur
q̄ arg. a superiori ad inferiori negatiōe
cū distributiōe supioris. Ad hoc r̄fide-
tur negādo aīs. et ad probationē negat̄
q̄ bñ seq̄tur cū aīs sit verū p̄s sit fal-
sum. ut p̄z p̄ exponētes. et ad probatiōez
dīz q̄ loc⁹ ab inferiori ad superiori nō res-
net i ppōnib⁹ exponibilib⁹. Solutio
tertiij r̄fideretur p̄cedēdo maiore t̄ ēt
minore t̄ negādo p̄ham. et ad probatiōez
p̄ne dīz q̄ defacto nō ar. ad positionem
alterius ppōnis ab illa q̄ distribuitur
in ante: sive cuius cōtradictoriū sumiē
in ante. **S**ed debet sic argumētari: deus
est deus est vera vel nō est vera. ergo
de⁹ est deus est vera. **S**ed aliq̄s pos-
set dicere. cōtra sic argumētando ar. a
tota dissimilitudina cū positionē vni⁹ p̄tis ad
positionē eiusdē. igit̄ male dīz q̄ dīz sic
argumētari. Ad hoc r̄fide cōcedendo
aīs t̄ negādo p̄ha et cā est q̄z cū hoc bñ
stat in p̄posito q̄ arguat a tota dissimili-
tudina cū dissimilitudine vni⁹ p̄tis ad posi-
tionē alterius ut satis p̄z cōsiderāti. sed
hoc nō s̄p̄t̄ cōtingeret q̄nūq̄ argueret
a dissimilitudina cū positionē vni⁹ p̄tis p̄scis
p̄alis ad positionē eiusdē ut satis pat̄z
cōsiderāti. **S**ed hoc nō s̄p̄t̄ p̄tingeret q̄nūq̄
q̄ argueret a dissimilitudina cū positionē vni⁹
p̄tis p̄cipitalis ad positionē eiusdē ut
satis p̄z. **S**ed iterū aliq̄s posset p̄ce-
tere an talis p̄ha a tota dissimilitudina cum
positionē vni⁹ p̄tis ad positionē eius

dem sit bona. R̄fideretur breuster q̄ bec-
p̄ha ē formalis: vt de⁹ ē vel ego sum la-
pis. sed ego sum lapis ergo ego sum la-
pis. **S**ed nō valet ad positionē alteri⁹. vt
clare p̄z aduertēti. **Quartū.** Unis
usciusq; cōtradictoriis altera p̄s est fal-
sa. ergo tantū falsuz est cōtradictionis
altera p̄s t̄ ex hoc cōsequēte sequit̄. er-
go nibil alio a falso est cōtradictionis
altera pars. Ultra sic arguitur nibil ali-
ud a falso est cōtradictionis altera pars
sed deus est deus est cōtradictionis al-
tera pars. ergo de⁹ est de⁹ non est aliud
a falso. t̄ ultra. deus est deus nō est ali-
ud a falso t̄ est t̄ falsum est. ergo de⁹ est
de⁹ est falsuz. prima p̄sequētia pater ab
vniuersali ad exclusiōē termis trāspo-
sit̄ t̄ alie cōsequētie sūt satis note.

Quintum.

Deus est deus nō est propō vera et
flā ḡ deus ē deus: nō ē propō vera. p̄se-
quētia p̄z a tota copulativa affirmativa
ad alteram ciui partem principalem.

Sextum.

Omnē falsū est ppō. sed de⁹ est de⁹
est ppō. ergo deus est falsum. p̄ha vide-
tur teneri in secunda figura

Solutio quarti R̄fideretur cōcedēdo
aīs t̄ negādo p̄ham et ad probationē
p̄ne dīz q̄ illa ppō nō est vniuersalis. s̄z
est partim vnlis et partim indefinita.
Omodo r̄lā intelliḡ de pure vniuersali.
vt ista. oīs homo est aīal. ergo tantū
aīal est homo. **S**ed aliquis posset sic
replicari. Contra. tūc ergo sequit̄ be-
ne om̄e li deus. est deus ēverū. ergo tūc
verū est li deus ē deus. sed cōsequēs ē
falsū et aīis verū. igit̄ male dicit̄. pater
q̄ cōsequens sit falsum. quia bene se q̄z
tur tantū verū est. est li deus ē deus. ḡ
verū est om̄e li deus est deus. sed p̄ha
est falsum. ergo t̄ aīis. pater p̄ha ab ex-
clusiva ad suam preiaceantē. Ad hoc r̄n̄
def̄ p̄cedēdo maiore t̄ negādo minorē

rad probatio[n]e negat q[uod] bene sequitur et ad probatio[n]e d[icitur] q[uod] illa pp[ro]p[ter]o nō est pre faciens illius exclusive. sed ista verū est li deus est deus. Sed si dicatur contra predicationem in exclusiva distribuit. et in il la data nō distribuit. q[uod] nō est sua p[ro]p[ter]a cens. Ad hoc r[esponde]tur cōcedendo maiorem et minorē: et negādo p[ro]mam. et cā est q[uod] nō op[er]z q[uod] in p[re]faciente alicui expōtibilis termi supponat eodē mō sicut in exponib[il]i. Solutio quinti r[esponde]tur distinguēdo aīs vel si li et cōiungat terminos et sic cōcedit: vel si cōiungat propositio[n]es et sic negatur. et negatur etiā p[ro]mam. et ad probatio[n]e d[icitur] q[uod] verū est si in ante coniūgat pp[ro]p[ter]ones vel terminos: et sic negatur. Sed aliq[ue]s p[otest] dicere. contra quādoli et cōiungit pp[ro]p[ter]es. aīs est verū. ergo p[ro]mam est verū. et per p[ro]mam de[icitur] est deus nō est vera. p[ro]p[ter] aīs q[uod] aīs eq[ue] ualeat isti disiunctio[n]e vere deus est deus nō est vera. vel deus est deus nō est falso cu[m] aīs sit copulatiua negatiua. q[uod] negatio pp[on]it[ur] li et. igitur aīs est verū. Ad hoc r[esponde]tur negādo aīs. et ad probatio[n]e negat q[uod] eq[ue] polleat. et causa est quia copulatiua nō sit negatiua nisi negotio pp[on]atur toti propōni. neq[ue] negotio fertur super illā cōiunctione et.

Solutio sexti r[esponde]tur concedēdo maiorem et minorē: et negādo p[ro]mam. q[uod] arguit in sedā figura ex puris affirmatiuis. Item aliquis posset dicere. contra. ad minus bene sequit. omne falso est pp[ro]p[ter] d[icitur] de[icitur] ē de[icitur] ē eadē propō. ergo deus est deus est falsum. similiter omne falso est ista pp[ro]p[ter]. sed deus est de[icitur] est ista pp[ro]p[ter]. ergo deus est deus est falsus. sed premissae sunt vere. ergo et cōclusio scilicet deus est deus est falsus. patet maior per dicta in quarto tractatu. minor patet primo de primo filogismo. nam ista maior est vera. oē falsus ē p[ro]positio et patet q[uod] minor sit vera. q[uod] sensus est

deus est deus: est eadē p[ro]positio. modo ista est vera. quia deus est de[icitur] est pp[ro]p[ter] cadem lib[er]tati. similiter etiam loco relatiui p[otest] ponit aīs. sed p[ro]positio de antecedēte est vera. igitur et illa est vera. p[ro]p[ter] minor: q[uod] ista est vera de[icitur] est deus est p[ro]positio. Scđo p[ro]p[ter] de scđo silogismo de maiore p[ro]p[ter] per alcensum. quia bene sequitur hoc falso est ista. pp[ro]p[ter] demonstrādo pp[ro]p[ter] faliā et hoc falso est pp[ro]p[ter] demonstrādo pp[ro]p[ter] falsaz. et sic de alijs adhuc tc. et illa sunt oīa falsa. q[uod] oē falsū est ista. pp[ro]p[ter] aīs est verū ergo et p[ro]mam. p[ro]p[ter] satis de minore q[uod] de[icitur] est deus est ista p[ro]positio demonstrādo eandē p[ro]positio nem. Ad hoc r[esponde]tur concedēdo q[uod] bene sequitur vbiq[ue], sed negat minor sciūcet q[uod] premissae sunt vere. et ad probatio[n]em de primo silogismo conceditur q[uod] maior est vera et negat q[uod] minor sit vera et ad primā probatio[n]ē cōceditur ante cedens et negatur p[ro]mam. et causae est quia hic capit[ur] eadē ut est relatiū grammaticale. et non ut relatiū logica[le]. Et ad probatio[n]es scđam distinguuntur. vel in copulatiua: et sic negatur. vel in disiunctiua et cōditionali: et sic cōcedit. Q[uod] oīo do hic ponitur in copulatiua.

Septimū

Omne falso est pp[ro]p[ter]: sed de[icitur] est de[icitur] nō est falso. ergo de[icitur] est deus non est propō. ultra nō est propō ergo non est vera. a superiori ad inferius consequētia patet in prima figura.

Octauum

Deus est deus et vnu falso nō sunt vera ergo deus est et vnum falso sunt falsa et per cōsequens deus est deus est falso. consequētia p[ro]p[ter] per locū a cōtra rio oppositis vel per locū a contradicōe oppositis. q[uod] deus est et vnu sūm sunt nō vera. et per p[ro]mam deus est deus est nō verum. et per cōsequens falso.

Nonum

Omne verū ē oē versū. sed deus est
deus est verū per te. ergo de⁹ est de⁹ est
omne verū. cōclusio ē falsa. ḡ aliquid p̄
missarū. nō maior ḡ minor. p̄na tenet i
darij. p̄ maior. q̄ i vi p̄dicat idē de se
ipso. igif maior est vera. p̄ p̄na p̄ cōcēz
ppositionē. q̄ nō est verior pp̄ illa in
qua idē p̄dicat de seipso. p̄ aſſicendens:
q̄ omne verū t̄ oē t̄ verū sunt idē. Itē
aliter: q̄ ibi p̄dicat omne verū de omni
vero. igif p̄dicat idē de seipso. **S**olu
tio ſeptimi. Rñdef cōcedendo maio
rē t̄ minorē negādo cōſe quātū. t̄ cau
ſa est. q̄ arguit minore negatiua in pri
ma figura. Ḡ aliq̄s poſſet dicere. cr
go ad min⁹ ſe q̄tū bene i ſa p̄fimo. ergo
propositio nō eſt deus eſt deus. ſed v̄l
tra benc ſe q̄tue propositio nō eſt deus
eſt deus. ergo falſum vel verū nō eſt
deus eſt deus. quia arguitur a conuer
tibili ad conuertibile. ſed hoc conſe
quēs eſt falſum. ergo de nullo vero eſt
verū dicere q̄ eſt deus eſt deus. t̄ p̄ cō
ſequēs de⁹ eſt deus nō ē verū. p̄ q̄ cō
ſequēs ſit falſum. q̄ cōtradictoria ei⁹ ē
vera. ſ. oē falſū vel verū eſt de⁹. Ad
hoc rñdef cōcedēdo q̄ bene ſe q̄tū in
ſa p̄fimo. t̄ cōcedēdo etiā ſ. cūdā conſe
quētā. ſ. neq̄ ſ. illud p̄ ſequēs ſit fal
ſum. t̄ ad p̄bationē diſtinguiq̄ ſit ſic
vera t̄ etiā cōtraria illi⁹ coſequētis. v̄l
ſi cōtū ſubiectū diſtribuat: t̄ ſic cōcedif
q̄ eſt cōtradictoria: ſed neq̄ ſit q̄ ſit
vera vel ſi pars ſubiecti ſou⁹ diſtribua
tur t̄ ſic cōcedif. Solutio octauī. Reſ
poſt def cōcedēdo aīs t̄ negādo conſe
quētā. t̄ ad primā p̄bationē d̄ ſ. loc⁹
a cōtrarie oppoſitioſ nō valet in termi
niſ pluraliſ numeri: vi nō ſe q̄ ſorces
gallicus t̄ plato etiops nō ſunt albi:
ergo ſunt nigri. Ad ſeđam p̄bationem
ſ. ſ. in doctrinā libri nostri in ſeđo p̄ar
menias d̄ ſimiliter. Vel ſeđam alii mo
dum poſt eſt ſic reſpoſtū ſi placet. cōce

dendo q̄ bene ſe quiſ poſtēdo conſtan
tiā ſubiecti cōſequētis ſed quando iſer
tur. ergo de⁹ eſt deus eſt nō verū. nega
tur illa illatio. ſed bene ſe q̄tū deus eſt
deus eſt nō vera. Sed aliquis poſſet di
cere cōtra primū modū. cōtra. cōtradi
ctio eſt cuius fm ſe nō ē dare mediū. ḡ
male d̄ ſ. loc⁹ a cōtradictorioſ oppoſi
tis nō v̄z i terminis pliſ nūeri. p̄ p̄na
q̄ ex illa diſſiniōe viſet q̄ ſi v̄nū p̄di
ctorioſ oppoſi ſi neq̄ ſ. aliquo termiño
q̄ alterū affirmeſ de codē. Ad hoc p̄t
rñderi ſeđam illū modū cōcedēdo aīs t̄
negādo ſit. t̄ ad p̄bationē d̄ ſ. illa
diſſiniō nō eſt ſic intelligēda vñiuers
ſaliter. ſ. ſic q̄ diſſiūtū ex p̄dictorioſ op
poſitioſ cōpōlitū poſt veriſificari de omni
re mūdi. v̄puta de omni re mūdi eſt ve
rū dicere q̄ eſt bō vel nō bō. t̄ hoc intel
ligēdo de terminis cōtrarijs ſingulař
numeri; q̄ ſi ſint pliſ nūeri op̄ ſ. dicere
de oīb⁹ reb⁹ vt verū eſt dicere de q̄bus
cūq̄ reb⁹ ſ. ſunt homines vel nō hoſes
Solutio noni. Rñdef negādo maio
rē. t̄ ad p̄bationē poſt rñderi tenēdo cū
alberto de ſaxonia q̄ li oē verū eſt p̄di
catū. ſ. ſic negaf q̄ idē p̄dicat de ſeipſo
vt clarū eſt. t̄ ad primā p̄bationē tran
ſeat q̄ ſunt eadē t̄ negaf p̄na q̄ ſi inſerſ
ḡ idē p̄dicat de ſeipſo. ibi nō ſubiectur
hoc totū oē verū ſ. p̄dicat. t̄ ubiq̄ ſo
lū li verū. t̄ ad ſeđam p̄bationē cōcedif
aīs ad boni ſenſu: t̄ negaf p̄na vt pri
us. Ḡ aliq̄s poſſet cōtra hoc dicere ſic
cōtra. li oē eſſet pars p̄dicati ſe q̄rē
q̄ eſſet aliqua p̄poſitio vera cui⁹ p̄dica
tū p̄ nullo ſupponeret: ſed q̄nī ū ſalſu: t̄
cōtra cōtem p̄poſitionē ḡ t̄ illud vñ
de ſe q̄tū. patet maior ſiue ſe queſla de
bac p̄pō ſ. poſtū vera primo p̄ia me
rias. A. bō eſt oīs bō: t̄ nī oīs homo
pro nullo ſupponit quod eſt p̄dicatum
vt clarū eſt. Ad hoc tenēdo p̄dicū mo
dū poſt dici cōcedēdo ſe q̄tā t̄ negan⁹

dominoꝝ t̄ causa est q̄ illa cōis pro-
positio est intelligēda dūmodo extremū
non sumatur cū aliquo sūcategreuma-
tice. Sed tñ oppositū huius est p̄babili-
le ppter banc rōnē vt p̄z in hoc sōp̄bis
mate omnis homo est oīs homo. De-
cimū. Tantū omne verum est verū: s̄z
de' est de' est verū. ḡ tñ deus est deus
est verum. conclusio est falsa: ḡ aliq̄ p̄
missar. non maior; ergo minor patet q̄
maior sit vera: q̄ bec est vera omne ve-
rū est verū t̄ nibil aliud a vero est verū
ḡ etiā maior est vera. p̄z p̄nia p̄ locū ab
exponēte ad expositā. Undecimū.
Omne verū vel falsuz est falsuz s̄z de' est
de' est verū vel falsuz. ḡ de' est deus est
falsuz. p̄z p̄nia ī barū p̄z maior q̄ sensus
est de quocūq̄ verū est dicere q̄ ē verū
vel de aliquo qd̄ ē falsuz verū q̄ ē falsū
mō ille sensus ē verus īgr̄ ma. est vera.

Duodecimū. Omne sim si est impossibile
est sim s̄z de' est de' est sim si est im-
possibile de' ē de' est sim. p̄nia p̄z in das-
ri. p̄z maior q̄ oē sim ē falsū si oē falsū
est impossibile est vera. ḡ maior est ve-
ra. p̄z p̄nia ab equivolecte ad equiualeſe. Solutio decimi. R̄ndet negādo matorem t ad pbationē concedit aīs t ne-
gatur p̄nia. t ad pbationē dīz q̄ illa p-
positio oē est exponēs maioris s̄z ista ē
exponēs maioris omne verū est verū
t nibil q̄ nō est oē verū est verū t illa
est falsa q̄ scđa pars est falsa. Bz alii
quis posset dicere contra li omne in p̄-
facete illius exclusiue nō est pars sub-
iecti uęq̄ subiecti illius exclusiue. iſḡ
talis exclusiua nō debet exponi p̄ istā
nibil qd̄ nō est omne verū patet conse-
quētia q̄ in prima regula de expositōe
propositiōnū exclusiuarū dīz q̄ in scđa
parte exponētis debz p̄dicatū p̄cipia-
le negari de subiecto composito ex trās
cendēte scđens t termino qui est subie-
ctuz exclusiue cui termino preponitur

boc complexū qd̄ nō est. Ad hoc potest
r̄nderi concedēdo q̄ li omne nō est pars
subiecti p̄iacentis s̄z p̄t p̄babiliſter di-
ci q̄ est pars subiecti exclusiue licet sit
minus principalis. Et ideo defectus est
in fillogismo p̄dicto q̄ debent subsumi
s̄z de' est de' est oē verū q̄ li oē verū est
mediū t etiā defectus est q̄ illud mediū
nō distribuit. s̄z aliq̄s p̄t q̄ vere p̄nia est
illa maior. r̄ndendū est secundū libri
nostrū q̄ nō est p̄nia q̄ ē ypoteſtica. Et
si teneamus q̄ si categorica p̄babiliſter
p̄t dici q̄ est indefinita. Solutio vna
decimi R̄ndetur distinguēdo maiorē.
vel si totū subiectū distribuaf t sic ne-
gaf. vel si pars solū distribuaf t sic cō-
cedit t concedit minor t negaf p̄nia ut
maior est vera. Ad pbationē dīz q̄ non
ar. debite eo q̄ tūc totū subiectū nō dis-
tribuitur in aliqua p̄missaruz. Bz alii
quis posset dicere. cōtra. q̄ si totū subie-
ctū distribuit. maior est vera t minor. t
p̄nia a te sunt concesſe. ḡ p̄nia est vera. s.
deus est de' est falsuz. p̄bas maior. q̄a
bec diſiūctiua est vera. oē verū ē sim v̄l
oē sim est sim. ibi tam li verū q̄ li falsuz
distribuit videſ q̄ ista sit vera. Et dica-
tur pro solutione q̄ p̄nia nō valet quia
maior dicta est falsa ī sensu categorico
t nō ī sensu ypoteſtico diſiūctiuo. Cō-
tra ista est categorica vera. oē verū vel
oē falsum est sim. t ibi tam li verū q̄ li
falsuz distribuit. ḡ etiā bec est vera vbi
tam li verū q̄ sim distribuitur. s. oē verū
vel oē sim est sim p̄nia p̄z q̄ nō appetet
diuerſitas inter illas duas. Ad hoc r̄n-
detur distinguēdo q̄ sit vera vt est ca-
tegorica q̄ q̄ ē categorica bz duos sen-
sus. Primus q̄n subiectū ē hoc totū ve-
rū vel oē sim. t sic negaf q̄ sit p̄nia. Se-
cundus sensus q̄n li oē scđo loco nō ē p̄s
subiecti. ac tūc li verū t li sim nō accipit
tur vniqa acceptōe. nec vna distributōe
distribuitur q̄ tūc ē sensus de q̄cunq̄

verū ē dicere q̄ ē verū vel de quocūq; verū ē dicere q̄ ē falsuz verū est dicere q̄ est falsuz. Et ille sensus est bñ verus ut clare pz. Solutio duodecimi. Rñd def distinguedo maiore. vel si li cōiungat ppōes t est ppō ypotetica pditionalit̄ t sic cōced̄. vel ut categorica t li si coniūgat terminos t sic negatur maior t pcedif minor in utroq; sensu t negatur pñia t ad probationē negat q̄ arguitur in dñi capitulo maiore ut est cōditioinalis. Sz aliqs posset dicere ptra maior in sensu categorico est pñia t minor parte vera t cōsequētia tūc etiā est bona in dñi. ḡ cōclusio illata est vera sz deus ē de' erālsum. p̄z q̄ minor sit vera i sensu categorico q̄ si sit flā boceēt qz subjectus supponit p̄ aliquo vero. sz hoc est falsuz. ḡ etiā flā est q̄ maior sit in sensu categorico flā p̄z minor qz eadē rōne supponeret illud p̄ boce p̄ asino t breuiter pro oī re mudi. hoc aut̄ videt̄ esse incōueniēs qz illa pars subjecti significat oīm rem īmo termini significatiū ibi sunt secunde intēctionis. ḡ illud vñ sequit̄ est incōueniēs maior sine se q̄la p̄z qz sicut est veruz dicere q̄ aliquod verū puta de' est de' est falsuz si est impossibile ita de asino verū ē dicere q̄ ē falsuz si est impossibile t breuiter de oī re mudi. Ad hanc replicaz que videtur esse mirabilis pōt probabiliter rñderi negādo q̄ maior sit vera in sensu categorico t ad pbationē conced̄ maior t negatur minor t ad pbationē minoris concedif maior pbationis t negaf minor t ad pbationē d̄ concedēdo q̄ nula pars subjecti illius propositionis significatioī ī totale subjectū oīm rem mudi significat. Nā sicut d̄ in sumulis in quodā correlatio significatio totius cōditionalis quodāmō videt̄ disferre a significationib; partii cōditionalis lic̄ depēdeat ex significationib;

partii. Ita in proposito dicēdū est de hoc subiecto pditionato q̄ significatio ipsius totalis distinguit quodāmodo a significationib; partii tñ depēdet a si significationib; partii. Tridecimuz.

Omne veruz t aliud a vero nō sunt vera sz deus est de' t aliquod falsum sunt verū t aliud a vero. ḡ deus est deus et aliquod falsuz nō sunt vera t p̄ pñs de' ē deus nō est verū. Decimūquartū.

Omne verū t aliquod falsuz sunt nō vera sz de' est deus t aliquod falsuz sunt vera t aliud falsuz. ḡ de' est deus t aliquod falsuz sunt nō vera t p̄ pñs de' ē de' est nō verū. Decimūquintū. Omne verū habet veritatē sz deus est de' non habet veritatē. ḡ deus est de' nō est veruz. pñia p̄z in baroco. maior p̄z a simili q̄ omne albū habet albeçinēm minor patet qz veritas est ipamēt ppō vera.

Solutio tridecimi. Rñd pcedens do maiore t minorē t trāscat pñia quia nō est formalis ut posset ostēdi. sz negatur ista ultia pñia de' est de' t aliquod falsuz nō sunt vera. ḡ de' est de' nō est veruz qz nō sp̄ sequit̄ a categorica de extēmo copulato ad categoricas de p̄ copulati neq; affirmatiue neq; negatiue Sz posset q̄s pbare q̄ bene sequit̄ sic arguēdo de' est deus t aliquod falsuz non sunt vera. ḡ pñia nō sunt flā. ultra. yā nō sunt flā. ḡ oē flā nō ē verū. ultra oē falsū nō est verū. ḡ hoc falsum demōstrādo li de' est deus nō est verū. ultra bñ falsum nō est verū. ḡ de' est de' nō est veruz. ḡ p̄ pñaz de p̄z ad ultimū sequit̄ de' est de' t aliquod falsuz nō sunt vera. ḡ de' est deus nō est verū. patet pñia. nā in p̄ma t secūda pñia sunt necessaria. qz ibi dispositū negaf de disparato. Et simili ter de tertia p̄z. qz pñaz est necessaria. p̄z quarta q̄ idē demōstrāt p̄li hoc in antecedente p̄ quo supponit subjectuz concedētis. Ad hoc pōt rñderi conce-

dēdō siue admittēdo tres priores h̄es
quētias sed negatur quarta p̄na. qz āte
cedēs est necessariū simpliciter et tamē
p̄nī nō est necessariū simpliciter qz cō
sequens potest esse falsum. vt puta si li
deus est de⁹ imponere ad tantū signis
scandū quātū significat de⁹ est creās
Et iā pōt dīci qz ista propō omne falsuz
nō est verū nō est simpliciter necessaria
qz cōtradictoria ei⁹ est cōtingēs sez ali⁹
qd̄ falsuz est verū vt p̄z cōsiderāti quē
admodū dicimus de ista albū est nigrū

Solutio decimi quarti. R̄ fñderū cō
cedendo maiores et minorē et pñam ta⁹
men nō est formalis neḡ filogismus s̄z
negaf concedēdo añs ista pñia deus est
deus et aliqd̄ falsuz sunt non vera ergo
de⁹ est de⁹ est nō verū qz ut dictū est in
solutione tridecimi argumēti nō semp
valet pñia a pōnē categorica de copu
lato extremo siue de termino pluralis
numeri ac categoricā de parte copula
ti siue de termino singularis numeri. li
cer tamē ita sit. Posset tñ aliq̄s diffici
lius argumētari sic ois ppō vera et ali⁹
qd̄ contradictoriū nō verū et falsuz. sed
bec propō de⁹ est deus et respondēs est
sunt ppō vera et contradictoriū. ḡ bec
ppō et rñdens est suut verū et falsum. s̄z
ita rñdes est nō est falsa. Imo vera p̄ te
qz rñdes. ḡ opz qz bec ppō de⁹ est deus
sit falsa. pñia p̄z in dari et maior pba⁹
qz de quoq̄s ē verū dicere qz est ppō
vera verū est dicere qz ipa et aliqd̄ pñra
dictoriū sunt verū et fñm. p̄z inductiue
igif. Ad bāc rñez p̄babilit̄ pōt rñde
ri. cōcedendo maiorē qz nō videf mibi
qz b̄eat alii sensuz p̄pñi qz istū de quo
cūḡ est verū dicere qz est ppō vera et c.
etia p̄cedr minor s̄z negat pñia et ad p̄
bationē d̄. qz arguit debite qz deficit
vna p̄ditio qz mediū in neutra pñmissa
rū totaliter distribuit. S̄z aliq̄s possit
dicere cōtra. maior est propō vniuersa-

lis et tamen ibi subicitur mediū. ergo
in altera premissarū mediū distribuit.
Et probatur etiā qz maior sit falsa. quia
contradictoria majoris est vera. ḡ ma
ior est falsa. p̄z añs. qz ista est vera aliq̄
ppō vera et aliqd̄ pñra dictoriū nō sunt
verū et falsū. et hec ē pñdictoria majoris
ḡ pñra dictoria majoris ē vera. maior ē
nota. p̄z etiā minor. qz nō videf cē alia
pñra dictoria. et si sit detur illa. Ad pri
mū rñdetur p̄babilit̄ negādo qz ma
rit vñis et cā est qz li ois nō pōt proprie
distribuire b̄ copulati p̄pō vera et aliq̄s
qd̄ contradictoriū tñmo partes illius co
pulati accipiuntur diversis acceptiōib⁹
pater satis per sensum prius positum.
S̄z si dicatur qz est vniuersalis hoc vñ
detur esse mibi improprū. Et querat
quāta est proprie. Respondetur qz
est partim vniuersalis; et partim inde
finita. Ad scđm respōdef negādo qz il
la sit cōtradictoria. et qn̄ dicis detur. ḡ
alia. Ad hoc dico p̄mo qz pñra dictoria
eius nō est ista. ppō aliqua propō vera
et nullū pñra dictoriū sunt verū et falsuz
qz tales de forma nō repugnāt. vt ego
alias ostendi in sopbismate. Iñ pñra di
ctoria est hec nō omnis propositiō ve
ra et aliquod contradictoriū sunt verū
et falsum. Tamē si dicaretur qz esset vni
uersalis contradictoria esset illa que
posita est in argumento. Solutio
decimi quinti. Respondetur negando
maiores intelligēdo qz babeat verita
tem in se ad probationē cōceditur an
tecedens et negatur consequētia et non
est simile quia albedo est res inberens
albo; sed veritas non distribuitur ab
ipa propositione vera neḡ inberet ipi
propositioni. Sed aliquis posset di
cere cōtra. aristoteles primo persame
nias habet qz veritas et falsitas sunt in
compositione et divisione intellectus sed
per divisionē et propositionē intellect⁹ in
a lñj

telligit ppones metales tam veras quam falsas. Nam male dictum est quod verum non videtur in se veritate rursum quod veritas non inbeat ret pponi. Ad hunc per solutum prout piam. Decimus sextum.

Quoniam vero aliquid verum non est. sed deus est deus est per te verum. ergo deus est deus non est aliquid verum. Propterea per in ferio.

Decimoseptimum.

Pono casum quod a sit signum facies terminum cui additis supponere cōfusione tamen tunc arguit sic. a li deus est deus non est verum. sed oportet li deus est deus et li deus est deus. ergo li deus est deus non est verum. Propterea per hoc cardo probat maior. quod enim potest illi oportet verum li deus est deus non est. quia termini supponunt eodemodo in una sicut in aliis etiam per assensum potest probari.

Decimooctavum.

Pono casum quod contrarium huius deus est deus sit ar. sic. deus est deus est verum ut dicas ergo non falsius est. sed propter hoc est falso ergo et an si est falso. per hoc propter hoc sit falso. quia ista est falsa. nullum falso est ut per hoc per castum igit propter hoc est falso. per hoc quia etiam est prima consequence per hoc ab inferiori ad superius affirmativa. quod si vero et non falso sit habebit sicut superius et inferiorius. Solutio sexti decimi. Unde procedendo maior et minor et nequidam sequentia. et ad probationem dicendum quod non arguit debite quia ar. a non distributo ad distributum ex parte illius termini verum. Sed potest alius dicere. oportet predicationis propositionis vobis negativa distribuatur ut habeatur in quarto tractatu etiam contra. sed si vero est predicationis propositionis vobis negativa. igit distribuatur et per consequentiam non ar. a non distributo ad distributum ex parte illius termini verum. Item tale argumentum est in inferio cum sit ibi prima figura et maior vobis negativa et minor particularis affirmativa procedendo particularis negativa directe conclusa. Namque ibi a non distributo ad distributum.

non est defectus ex parte premissarum. quod sunt bene disposite pro arguendo in inferio nec ex parte occlusionis. quod est particularis negativa. et omnis particularis negativa potest bene includi in inferio. igit non debes dicere quod non valet consequentia. Ad hoc dicendum concedendo maior est si sit distributibile et cum hoc positum a parte predicationis. Ad secundum dicendum quod non valet argumentum sit inferio et ad probationem concedendum totum quod assumitur et negatur consequentia et causa est quod dissimilitudo de inferio de intellectu sic. inferio est simple argumentum silogisticum primo figure quod constat in modo argumentum prius dictum non valet. Ad tertium dicitur quod est defectus talis ex parte premissarum quod conclusionis intelligendo respectu sic quod promissae non sunt bene disposite ad inferendum illam licet bene ad alias. et etiam occlusio non est bene illata ex illis premissis. licet eadem conclusio possit debite inferri in inferio ex aliis promissis. ut per hoc intelligatur. Solutio decimoseptimi. Unde detur admittendo casum procedendo maior et etiam minor et negatur propter hoc et ad probationem de quod arguit indebet. quia medium stat in maiore respectu maioris extremitatis confusa. et ideo etiam minor extremitas debet stare confusa. et arguit quodammodo a suppositione confusa tamen ad determinatam respectu eiusdem distributionis. sed bene sequitur in inferendo. quod si deus est deus non est verum. Sed aliquis posset dicere contra. ex contradictione occlusionis illata cum minore infertur contradictionis maioris in barbaro. Namque illa proposita est bona. proposita est nota. ansi per hoc. Nam bene sequitur in barbaro. omnis si deus est deus est verum. sed omnis si deus est deus est deus est deus. Namque si deus est deus est deus est verum. et ibi maior est contradictionis conclusionis. et minor est minor de hoc cardo. et occlusio est contradictionis maioris. cum maior sit indefinita negativa. et conclusio vobis affirmativa

eiusdem subiectū p̄dicati. Ad hoc r̄nde
tur negando aīs t ad p̄bationē conce
dit maior, t ad minorē alijs cōcessis ne
gaf q̄ p̄clusio illata in barbara sit con
tradictoria maioris de bocardo. t ad
p̄bationē cōcedit aīs t negat p̄ha q̄
ibi deficit vna cōdīcio re q̄sita ad p̄dī
ctorias q̄ dī in primo p̄iarmenias. sed
iter alijs p̄t dicere cōtra. Nō a lī de
us ē deus nō est verū ē cōtradictoria il
lius maioris de bocardo; q̄ nō est ve
rius dare contradictionē q̄ toti. p̄poni
p̄ponere negationem. ergo ista om̄e lī
deus est deus est verū est cōtradictoria
illius maioris. t p̄ p̄hs male dictū ē q̄
nō ē cōtradictoria. p̄t p̄ha q̄ iste due
cōpollent. Non a lī deus est deus non
ē verū t oē li deus est deus ē verū cū
utrobīḡ termini eodē mō supponant.

Ad hanc replicam que est diffīcilis
p̄babiliter p̄t r̄sideri. Uno mō dicen
do q̄ ista auctoritas non est verū dare
contradictionē: t sic nō est v̄liter vera
sed habet instantiā q̄n ē terminū suppo
nēs cōfuse tñ an terminū distributi q̄
maxime terminū stat cōfuse tñ uon rō
ne distribuōis p̄cedentis sed vere si
gnū speciale: t banc solutioñē tenui in
sophismatib⁹. Alio mō p̄t dici cōcedē
do q̄ ista ppō no a lī deus ē deus non ē
verū sit cōtradictoria maioris de bocar
do t tūc op̄z negare q̄ equaleat isti oē
li deus ē deus ē verū: quod videf mībi
diffīcile. Sed ad p̄bationē p̄t dici q̄
in sequendo nostras regulas supposi
tionū q̄ verū ē q̄ termini supponūt in
veraq̄z codē mō. sed intellect⁹ intēdēs
dare contradictoriā p̄ illam negationē
ppositā sic nō accepit termīos suppo
nētes sed accipit p̄dicatū vt stat deter
minate. prima solutio tñ videtur mībi
esse melior. Solutio decimooctauis re
spondet admittendo casū t cōceden
do p̄hs. t distinguitor p̄ha. vel si li cas

piatur neganter in consequente: t sic
negatur cōsequentia vel si capiatur in
finitanter. t sic cōceditur p̄ha. t q̄n di
citur consequens ē falsum: distinguit
vt prius. Sed alijs p̄t dicere t ad il
lud consequens capiendo li non infinitan
ter sequitur falsum: ergo illud con
sequens ē falsum. patet aīs: quia bene
sequitur non falsum ē: ergo falsum non
ē: capiendo li non infinitanter. ibi con
sequēs ē falsum vt patet p̄ casum prius
positū. t patet p̄ha: q̄ arguit ab affir
matiua de extremo infinito ad nega
tiuā de extremo finito. Et si dicatur q̄
p̄ha non valet sp̄ ab affirmatiua de sub
lecto infinito ad negatiuā. t hoc vult
aristote. q̄n dicit q̄ tales sunt extra ali
as. Sed iterū aliquis p̄t dicere sequi
tur bene non falsum ē. ergo ē non falsū
ultra sequitur. ē non falsum. ergo nō ē
falsum ab affirmatiua de p̄dicato rc. t
ultra sequitur non ē falsum. ergo falsū
non ē. ergo de primo ad ultimū sequit
bū nō falsū ē. ergo falsū non ē. t p̄ p̄hs
male dictū ē q̄ nō sequitnr. Ad hoc re
spondet concedēdo primā p̄ham. s̄ de
scda p̄ha distinguit vel si v̄bīḡ intelli
gatur li falsū p̄ subiecto vel p̄t subie
cti. t sic negat: vel si p̄ p̄dicato vel p̄t
predicati. ita q̄ sit sensus ens est nullo
falsum. ḡ ens nō ē falsū intelligēdo illā
particulā in qualib⁹ rc. t sic cōcedit
illa p̄ha t negat etiā tertia p̄ha. capi
do aīs in sensu s̄ dico. t p̄hs vt habet
li falsum pro subiecto. t sic p̄ q̄ nō va
let illa p̄ha de primo ad ultimū.

Decimūnonū. Deus ē deus t suū
contradictoriū sunt sue ppōnes t oēs
ppōes sunt vere vel false. ergo deus ē
deus t suū cōtradictoriū sunt vera vel
false. s̄ nō sunt vera vt clarū est. ḡ sunt
false. t per consequēs deus ē deus est
falsum. prima consequētia p̄t p̄ primaz
regulā atc p̄dicamētalez siue p̄ quart

cam signram. minor, probatur primo: quod nulle propones sunt vere et false. Sed omnes propones sunt vere vel false. Sed patet a singulari ad plurale: omnes propositi est vera vel falsa. ergo omnes propones sunt vere vel false. sicut a diffinitione: omnes propositiones significant vera vel falsa. ergo omnes sunt vere vel false. Vicesimam. si deus est verum. ergo tantum verum est propositio. sed prius est falsum et animus. per sequitur quod bene sequitur deus est deus est verum ergo tantum verum est deus est deus. ultra tantum verum est deus est deus. ergo tantum verum est aliqua propositio. ergo de primo ad ultimum sequitur si deus est deus est verum: ergo tantum verum est aliquia propositio. probatur quod prius sic falsum quia exponens est falso. igitur per quam prima prius sit bona quia animus non potest esse verum sine parte. Secunda per quam a priori ab inferiori ad superioris igitur. Vicesimam primam. Pono casum quod a. significat incompleta pars, proponit in deus est deus tunc arguo sic. nulla vox incompleta est vera. sed a. est vox incompleta. quod a non est verum et per prius deus est deus non est verum. prius pater in tertio. maior est nota et minor patet per casum. Solutio decimoni. Rerum detur concedendo maiorem et negando minorem et ad probationem primam concedit animus et negatur prius. Et si dicatur a simili bene sequitur nulli bonies sunt rationales vel irrationales. Ad hoc dicatur quod trans secat quod bene sequitur sed negatur prius et causa est quod non est simile. quod licet rationales probatur per se de bonis vobis. Sed hic non sequitur ubi est simile nulla animalia sunt rationalia et irrationalia. ergo omnia animalia sunt rationalia vel irrationalia. Ad secundam probationem similiter negatur prius quia non potest omniam semper valere a singulari ad plurale. nec est aliqua regula logicalis posita. Et ad tertiam probationem negatur animus scilicet quod omnes propositiones significant vera vel falsa. et quando dicatur

predicatur diffinitione de diffinitione unius saliter. Ad hoc dicitur quod non oportet diffinitione bona datam in singulari numero respectu diffinitioni singularis numeri esse bona si ponatur in plurali respectu diffinitioni pluralis numeri. per multis. Sed aliquis potest dicere a aristotele ponit multas diffinitiones in plurali numero. Ita si hoc esset verum sequeretur quod locum a diffinitione ad diffinitionem non valeret in plurali. igitur et illud: unde sequitur. Ad primam dicitur quod quasi omnes diffinitiones aristotele date in plurali numero non valent nisi reducantur ad singularē numerū ut per multis in multis passibus in logica. Ad secundam dicitur concedendo sequelam. et ad minorē dicitur quod non est inconveniens immo in plurali numero non semper tenet et hoc quod diffinitione in plurali posita non verificatur de diffinitione plures numeri vobis sumptuositate non sequitur omnes propones catbegorice sunt propones. ergo omnes propones catbegorice significant vera vel falsum. vel significant vera vel falsa simul etiam animalia currunt. et iste homo currit sunt singulares. quod sunt propones in quod subjiciuntur termini singulares vel termini communes: et multa alia exempla possunt dari. Quo. vicesimam. Rerum detur negando sequelam capiendo prius ut est propositio exclusiva gratia rationis et ad probationem concedit prima prius licet negatur scilicet prius. et ad probationem dicitur quod argumentum indebet ab inferiori ad superioris: quod arguit cum distributio suppositionis. Sed aliquis potest dicere contra licet aliqua propositio non distribuit ergo male dicitur quod a priori ab inferiori ad superioris cum distributio suppositionis. animus per quam si distribueretur id est etiam dicere tantum verum est omnis propositio vel saltus sua placet debet esse ista verum est omnis propositio vel saltus oportet ista prius esse bona ubi maneat certa pars ab inferiori ad superioris tantum verum est propositio ergo propositio est omnis propositio sed ista

sunt falsa, ergo et illud, vñ sequitur p̄t̄z
p̄ma se quæla, q̄r in exponētibus termi-
ni debent eodē mō supponere sicut ī ex-
posita. Ad primū dī negando se quæla:
et dico q̄ ista tm̄ verū oīs ppō bz scdaz
exponentē v̄cram et altera bz scdaz fal-
sam. et ad p̄bationē dico q̄ hoc nō ē sp̄
ver̄, nam tenendo q̄ ppōnes expombi
les sunt catbegorice hoc ē falso; quia
fīm illam opīonē fīm quam ponit liber
noster regulam in suppositionibus di-
cendo tm̄ aīal est bō; ibi aīal supponit
confuse tm̄ et tamen in neutra exponē-
tium supponit confuse tantū, sed tenen-
do q̄ sunt bipotetice concedendo assū-
ptum, sed dico q̄ non supponunt vñica
suppone ut declaratur in logica. Ad se-
cundā illationē dico negando eam: q̄r
ibi p̄nt̄ assignari defectus quare nō va-
let cōis causa assignatur in omnibus
istisq̄ talis locus non tener in exponi-
bilibus, sed ppter volentes inquirere
cām v̄tra dico ibi arguit a termino in-
ferente supponētē cōfuse tm̄ ad termī
nū superiorē tentū determinate respe-
ctu eiusdē distributiōis, sed p̄na ista ē
bona tm̄ ver̄ ē ppō. ḡ a. ppō ē oīs pro-
positio. Exemplūbi nō ē exponibilis
ut nō seq̄t̄ a. bō ē oīs bō; ḡ aīal est oīs
bō; sed se quæl bñ inferendo ḡ a. aīal est
oīs bō. So, vice simipzimi dicit ad-
mittendo casum et cōcedendo maiorē et
distinguendo minorē: vel si a capiatur
materialiter et sic concedit: vel signifi-
catiue et psonaliter et sic negat, et negat
p̄na q̄r ibi cōmitif fallacia equiuocati-
onis. Sed aliq̄s posset dicere lī a nō ē
equiuocū: ergo male dī q̄ ibi fit falla-
cia equiuocatiōis, p̄t̄z aīs q̄r non bz nisi
vnā impositionē et etiam nō significat
sua significata diversis conceptib̄ cos-
talib̄ nō sinonimis solū naturali signi-
ficantib̄: igit nō ē equiuocū. Ad hoc rñ/
detur concedēdo aīis capiēdo equiuocū

vt capitūr in ante p̄dicamētis, et negat
p̄na et cā est; q̄r equiuocatio capiſ largi-
us in fallacia equiuocatiōis q̄r capitūr li-
equiuocū in ante p̄dicamētis ut p̄t̄z cō-
sideranti illos pastus. Vice simūsecun-
dū. Pono tibi casum q̄r a ipona
tur cras ad significandū illā ppōnē de-
us ē de?: et suppono tecū q̄r n̄ illa ppō-
nē ē dēns sit nūc vera q̄r cras ad bu-
erit vera, et arguo sic nulluz a erit cras
ver̄: sed deus ē deus erit cras a. ḡ de?
ē deus nō erit cras ver̄. et p̄t̄z cū ca-
su posito deus ē deus nō ē etiā nūc ver̄
p̄na ē nota major etiā ē vera: quia ibi
a nō supponit nisi p̄ voce a. minor p̄baſ
q̄r p̄casuz cras erit ver̄ dicere q̄r deus
ē deus a. ergo nūc est verum dicere de-
us ē deus erit cras a. p̄t̄z p̄na q̄r optet
q̄r ppō de p̄nt̄ vera babuerit vnam de
futuro verā. Nā vt vult Aristo, in fine
piarmerias si nūc est ver̄ dicere albū
est verū fuit dicere in quoct̄ḡ p̄cē
denti albū erit. Vice simūtertiū
Pono tibi casuz q̄r a in p̄ma pte p̄nt̄is
tp̄is significet bāc ppōnē de? ē de?: et in
scdā pte nō significerit: tūc arguo sic. a ē
nō verū, ergo de? ē de? ē nō verū. p̄na
p̄t̄z a sinonimo ad sinonimū: v̄tra de?
ē de? ē nō ver̄ et de? ē de? ē ppō. ḡ de?
ē falso. aīs p̄me ḡne p̄baſ: q̄r a in scdā
pte p̄nt̄is tp̄is ē nōver̄: q̄r tūc fīm casū
significat solū se: ḡ a ē nō ver̄: p̄t̄z p̄na
ab inferiori ad superius ex pte illuster
mini tempus. Vice simūquartū.

Deus est deus est verum: ergo cbī-
mera non est verum, sed consequēs est
falso: ergo et antecedēs et p̄t̄z de? ē
deus est falso, p̄na p̄t̄z: quia cōſeq̄t̄is
est necessariū: igit p̄na est bona. q̄r cō-
sequēs sit falso p̄t̄z quia bñ sene sequit̄
cbimera non est verū: ḡ nō verū nō est
nō cbimera. p̄ns est falso ḡ et aīs seq̄
cbimera non est verum, patet cōſequē-
tia assumpta p̄ conversionem per cons-

trapositionē p̄ticularis negatiue: etiā
aliter. qz ex cōtradictorio cōsequentis
inserit cōtradictoriū aſſit. ergo tc. ptz
qz bñ ſeq̄tur eſſe nō ver est nō chimera
ergo ois chimera eſſe ver. ptz p̄fia p̄ cō
uersionē v̄l's affirmatiue

Solutio viceſimi ſecundi
Rñdef admittēdo caſum: t̄ cōceditur
maior t̄ negat mi. t̄ ad pbationē mlo-
ris pcedit aſis t̄ negat p̄na. t̄ ad pbas-
tionē dico q̄ ver eſſe q̄ ppō de p̄ti ſā
debuīt hēre vñā de futuro vera ſi fuſſz
formata. ſed cū hoc dico ſecūdū caſum
q̄ iſta ppō deus eſſe deus eſſe a. nō fuſſet
illa de p̄terito niſi a ſignificet ſicut nūc
ſignificat. t̄ ſimile in multis cōtingere
pōt. t̄ ſic bñ mutatio ſimpōnis facit pro-
positionē eſſe talē vel talē. Sed aliq̄s
pōt dicere cōtra ſi nūc eſſet ver dicere
primo deus eſſe deus eſſe a. ergo p̄l' fu-
it ver dicere deus eſſe deus fore a. patz
p̄fia: qz op̄z bene q̄ prius fuerit ver ſi
fuſſet. platiū deus eſſe deus fore de⁹ eſſe
deus. ergo op̄z etiā q̄ prius fuerit ve-
rū dicere de⁹ eſſe de⁹ fore a. qz nunc li a
ſignificat bāc ppōne de⁹ eſſe p̄ caſum.
Ad hoc rñdef negādo. ſeq̄lā. t̄ ad pbas-
tionē d̄r cōcedēdo aſis t̄ negando cōſe-
quentiā t̄ cā eſſe: qz l̄ ſignificet nūc per
caſum: t̄ hi prius p̄ caſum nō ſignificauie
rat idē. t̄ iō in caſu ſi talis ppō fuſſz p̄
lata deus ē de⁹ eſſe a nō fuſſet vera: l̄
nūc ſit vera. Sed aliq̄s poſſet iſerit in
ſtare. Nā Aristo. in. c. de enūciatiōni
bus de futuro cōtingentiſ dicit: q̄re qd̄
libz eoz q̄ facta ſunt dicere ſp̄ ver ſuit
qm̄ eſſe. ergo nibil videſ ſuſſatio ſp̄o-
niſ impediſ: q̄ ſi nunc eſſe ver dicere
deus eſſe deus ē a qm̄ ſp̄ fuerit ver di-
cere de⁹ eſſe deus eſſe a. Ad hoc rñdef
cōcedendo q̄ aristo. hoc dicit. ſz dictuz
ſuū cū bac conditiō ē intelligēdū q̄ ſp̄
ſuit ver dicere qm̄ eſſe ſi fuſſet forma
ta ppōt etſaz q̄ termini ſignificatiſſen-

qd̄ nūc ſignificat. Itē itez aliq̄s poſſet
dicere contra. Ante mundi creationē
mundū fore fuſſit ver ſue veritas t̄ ta-
men uō fuſſit aliq̄ impositio terminoz
Ad ſimile argumentū rñdef de alia co-
in prima queſtione ſup̄ p̄lmū ſenten-
tiaz. Et dicit ſi li mundū fore capiatur
materialiter: vel capiatur materialiter
per ſe: t̄ ſic eſſe falsa vt claz eſſe. vel ſi ca-
piat materialiter p̄ ppōne cui⁹ eſſe di-
ctum t̄ hoc vel p̄ ppōne creatuā t̄ ſic p̄
poſitio eſſe falsa: vel p̄ ppōne increata
que eſſe deus t̄ ſic poſitio eſſe vera. Et
ſubdit ſic em̄ dico q̄ ante q̄ aliq̄d eſſet
pter deum veritas eſſat mundū fore et
illa veritas eſſat deus. Solutio viceſi-
mierti⁹. Respondeſ admittēdo caſuz
t̄ negatur aſis ſi ſimus adbuſ in prima
mediatate boze p̄ſentis. Et ad proba-
tionem ſimul t̄ negatur antecedens ſi
adbuſ prima medietas temporis pre-
ſentis daret. ſed ſi eſſemus in ſecunda
mediatate ego concederē vtrūq̄ ſam t̄
cā eſſe: qz obligatus ſum ad caſu admisſi-
um. Sed arguēs poſſet dicere volo q̄
ſim⁹ in ſcā mediata te p̄tis p̄tis t̄nūc
arguitur ſicut prius. Ad hoc rñdef ad-
miſſa volitio ſiſtis t̄ cōceditur aſis
t̄ negatur cōſequentiā qm̄ iſerit: ergo
deus ē de⁹ ē nō ver. negat t̄ ad pbatio-
nem negat q̄ arguat a ſinonimo ad ſi-
nonimū qz a nō ſignificat in ſcā parte
te p̄tis p̄tis bāc ppōne de⁹ eſſe de⁹ vt p̄z
p̄ calum poſitū. Solutio viceſimi q̄rti:
Respondeſ cōcedendo aſis t̄ cōſequen-
tiā. t̄ negatur q̄ cōſequens ſit falſum
t̄ ad pbationem dicitur negando q̄ be-
ne ſequatur. t̄ ad pbationem primam
dicitur q̄ cōuerſio p̄ cōtrapositionem
p̄ticularis negatiue nō valet qm̄ ſubie-
ctum p̄ticularis negatiue pro nullo
ſupponit. Et ad ſcā pbationem d̄r
negādo aſis t̄ ad pbationē negat q̄ bñ
ſeq̄f: qz v̄l's affirmatiua nō debite cō-

vertitur qm̄ p̄dcatū ē terminū transcen
dēs. vt p̄z in c. de cōuerſionib⁹. Sz p̄t
dici cōtra. si hoc esset veruz hoc maxle
ēt ppter hoc q̄ qm̄ est terminū trāscen
dēs terminū ev̄lūfinit⁹ pro nullo suppos
neret vt videf declarare liber noster i
c. cōuerſionuz. Sz hoc est fīlm ġ i illō vñ
sequit̄ mīor p̄bas p̄ aristō. p̄z iō piars
menias i. c. de verbo dicētē. Nō currit
nō laborat nō verbū dieo t paulopost
subdit dr̄nīe āt huic nomē positū nō ē.
Sz līfinitū h̄bū sit qm̄ sīl i quolz ē v̄l qd̄
ē vel q̄ nō ē. ē videf ppter hoc q̄ ter
minū finit⁹ ē trāscēdēs q̄ terminū sit⁹ p̄
nullo supponat. qz adhuc supponeret
p̄ re q̄ nō ē vt videf velle aristoteles.
Ad b̄ p̄t p̄babilit̄ r̄fideri cōcedēdo
maiore t negādo minorē: t ad p̄batio
nē dicit̄ cōcedēdo q̄ aristō. dicit̄ Sz in
telligit q̄ li nō currit vel li nō laborat
in quolz ē vel qd̄ ē vel qd̄ nō est. qm̄ ille
negatiōes capiunt̄ negāter. Sz nō qm̄ ca
piunt̄ infinitāter. Et q̄ arist. b̄ vult p̄z
p̄ ip̄z p̄zō prior. c. v̄l. de reductōe filo
gīsmoz ex termīs līfinitōs dicētē. Nec
ēē nō equale t nō esse equale idē. huic
em̄ qd̄ est nō equale subiact̄ aliquid.

Vicesimūquintū

Nō tota ppō deus est de⁹ est vera et
tota ppō de⁹ est de⁹ est. ergo tota p̄pos
itio deus est deus est fīla. p̄z satis p̄ha
cuī oīs ppō sit vera vel fīla. t nō fīmlū
vera t fīla. maior p̄z q̄ nō que libz pars
ppositōis de⁹ est de⁹ est vera. iḡif nō
tota p̄positio de⁹ est deus est vera p̄z
p̄ha ab exponēte ad expositam.

Vicesimūsextū

Pono tibi casum q̄. a. qm̄ ponetur a
p̄t subiecti significet hāc p̄positionē
deus est de⁹ t qm̄ ponetur a p̄t p̄dica
ti significet tantū quantū significat b̄
vocabulū fīlm. Tūc arguo sic. a. est de⁹
est de⁹. ergo de⁹ est de⁹ est. a. Ultra de⁹
est de⁹ est. a. ergo de⁹ est de⁹ est fīlm. p̄z

prīma p̄ha p̄ conuerſionē simplicē pri
cularis siue lēdīfīte affirmatiue. scđa
p̄ha p̄z a fīnoīmo ad sinōmū ex casu
t aīis prime p̄ne patet ex casu.

Vicesimūseptimū

Nullū verū preter li deus est de⁹ est
falsum. ergo li deus est de⁹ est falsum
aīis p̄z quia nullū verū aliud a li deus
est deus est falsum. ergo videf q̄ nul
lū verū p̄ter li deus est deus est falsuz.
Sed oī p̄z p̄ exponēte. qz ista est vera
nullū verū qd̄ nō est deus est deus est
falsuz. t li deus est de⁹ nō est veruz t li
deus est de⁹ nō est falsuz. Tertio patet
quia bec diſiunctiua vera est exponē
ei⁹ nullū verū qd̄ nō est li de⁹ est de⁹ est
falsuz vel de⁹ est nō est verū. vel deus
est de⁹ est falsuz. iḡif illa est vera. q̄ sit
exponēte eius p̄z p̄ ilām de modo ex
ponēdo ppōnēm exceptiūa vbi negā
p̄ter p̄z q̄ p̄ter negatur quia negatio
p̄ponit ad li p̄ter. Solutio vicesimi
quarti. Rēd̄t distingēdo maiorē vel
si li tota capiak categoematice: t sic
negatur vel sincategoematice. t sic
cōceditur t conceditur minor t negā
p̄ha. t ad probatōnē maiorē dicit̄ q̄
bene p̄bat q̄ maior est vera si capiak
li tota sincategoematice. nō tñ si ca
piak categoematice. Sz aliq̄ poss̄
dicere. Lōtra capiēdo li totū sincate
goematice. i. ql̄z p̄s t capiēdo totū
categoematice. i. totale siue res bñs
pres. Sic arguit. pres sunt ip̄m totū
vt habeat p̄mō p̄būlō ergo videtur
q̄ si p̄dicta maior sit vera capiēdo li
totū sincategoematice. q̄ erit etiā p̄a
capiēdo categoematice. Itē p̄t dice
re capiēdo sincategoematice nō totū
ppositio de⁹ ē de⁹ ē vera ut p̄cūlī
ergo ppō deus est deus nō est vera. vt
tra deus est de⁹ nō est vera. ergo tota p̄
positio de⁹ est de⁹ nō est vera capiēdo
li tota categoematice. t p̄z p̄ns male

dicitur est q̄ maior erat s̄la capiēdoli tota categorumatis p̄ia p̄ia p̄a a ppōe exponibili ad suā piacētē. sed p̄ia p̄a a piacētē ad ppōem de hoc signo totū capio categorumatis. Nā p̄ tertīā regulā bñ seq̄ē tota ppō deus ē de? ē vera ḡ deus est de? est nā ḡ a cōtradictio nō v̄z deus est deus nō ē vera ḡ tota. ppō de? ē de? nō est vera. Ad pri mū p̄cedit aīs t negatur p̄ia et cā ē q̄ licet partes t totū līnt idēz tñ aliquid totū id est totale est bñ verū t non q̄l p̄s illius totū est vera licet p̄tes illū totius simul sumptē codē mō quo sunt totū sicut etiā vñiverū. Ad scđz p̄cedit aīs t negatur p̄ia. t ad probatōem d̄r q̄ non v̄z sp̄ p̄ia ab exponibili ad p̄ia centē īmo inc̄xponibiliib⁹ de hoc signo totē p̄ia regulā bñ q̄ nō v̄z talis p̄ia neḡ affirmatiue neḡ negatiue.

Solutio vicesimi sexti

R̄ndetur admittēdo casū t q̄ arguit conceditn aīs et negatur p̄ia et ad probationem dicitur q̄ nō bene cōuer titur quia ex casu li a capitū cōquocē in antecedēte t cōsequētē. Sed aliquis posset dicere contra. hec propositio. A. est deus est deus est propositio in diffi cultate affirmatiua ḡ p̄t converti et non videf posse cōuerri nisi p̄ istā deus est deus ē. a. ḡ talis pueritio ē bona Item dicta p̄ia ē simul forme cū ista cōverfione q̄ est bona p̄ia bō ē asal ḡ asal est bōz ista. p̄ia ē bona ḡ et alia cōsequētia autē est nota et maior p̄ia q̄ p̄dicta p̄ia ē simul q̄titatis qualitat̄ simul et simul situs terminoz igitur tc. Ad primū R̄ndetur cōcedēdo aīs t p̄iam et quādo ultra d̄r t nō p̄t cōuerri nisi per illā d̄r sicut dicit buridanus in summulis suis negando hoc q̄ ex cōdictio ne casus nō p̄t puerit p̄ illā eo q̄ equi uoce capitū a apte subiecti et apte p̄ dicati. Sed p̄t cōverti p̄ istaz ḡ deus

est deus est deus ē de? v̄bi est cōualeſ ſentētia t bñ ſufficit ut in loco iā allegato dicit buridanus. Ad scđz d̄r negādo maiorē t ad p̄bationē maioris negatur aīs q̄ scđz casū non est ſimil ſitus terminoz cū nō ſit idem numerus terminoz q̄ li aīc e quocē captū equi ualent duobus terminis

Solutio vicesimi septimi

R̄ndetur negādo aīs et ad priaz p̄ba tionē antecedētis d̄r cōcedendo aīs t negādo cōsequētia quia arguitur virtualliter apte copulatīne ad totā copulatiā affirmatiua. Ad scđz p̄bationē dicitur cōcedendo etiā aīs et negādo p̄iaz et cauſa est q̄ illud antecedēs nō est exponens īmo scđ n regulaz tertia categorica totalis exponētis debz ē ē affirmatiua puta hec oē li deus ē deus est falsū mō hec est falsa. Ad terciā probationē antecedētis negaf aīs et ad p̄bationē d̄r negādo q̄ li p̄ter negef illa propōe t q̄ d̄r negatio p̄ponit cōcedit t negaf p̄ia quia illa negatio nō ca dit ſuprali p̄ter. Et si dicatur dicen do nō oē vez p̄ter li deus ē deus ē ſalſū ibi illa negatio p̄ponit t negat li p̄ter etiā i alia p̄z p̄ia q̄ nō est maior rō de vno q̄ de alio cū vtracq̄ negatio p̄ponatur. Ad bñ d̄r cōcedēdo aīs t negaf p̄ia t cā diuersitatis ē ſolū modus itelligēdi q̄ p̄ hac ppōez nullū verū p̄ter li deus est deus est falsuz p̄cipit tantū q̄tū p̄ istā oē verū p̄ter li de? est de? nō est falsum v̄bi negatio preponit li p̄ter non autē ſic est de alia.

Vicesimi octauū

Deus est de? in q̄tuſ ſalſuſ nō est vez ergo de? est de? nō est vez p̄z aīs q̄ deus est de? ſub rō qua ſalſuſ nō est verū ḡ de? est de? in q̄tuſ ſalſuſ nō est veruſ p̄z p̄ia ab exponētē ad expositā.

Vicesimūnonū

Omnis ppō est vera ſed de? est deus

uō est ergo de⁹ ē deus nō est ppō vera
p̄ha p̄z baraco maior est nota et minor
p̄ba⁹ q̄ si b̄c ppō deus ē deus ē vel ē
q̄n subiectū est vel copula vel p̄dicatuz
s̄z multū istorū ē dicēdū iſḡt et aſcedens
nō ē dicēdū p̄ba⁹ q̄ nō ē q̄n subiectū ē
q̄a q̄n subiectū ē copula nō est. iſḡt non
est q̄n subiectū ē. Similis p̄z minor q̄
ad sc̄dām p̄tē q̄a q̄n copula est subiectū
nō est iſḡt q̄n copula ē b̄c ppō deus ē
deus nō est. p̄z aſis prime p̄bationis q̄r
ſenſus aſcedentis est aliq̄n subiectū ē et
in codē t̄pē copula nō est q̄a ī t̄pē p̄cise
correspōdēte platiōnī subiecti subiectū
est et t̄hi eodē t̄pē copula nō ē iſḡt illud
aſis ē verū. et codē modo p̄t̄ p̄bari ad
aſis. s. ſc̄dā p̄bationis Tricēmū.

Pono tibi caſū q̄ illa vox a. incipiat
ſignificare tñ quantum ſignificat b̄c
dictio verū. tunc arguo ſic deus est de⁹
ſit a. ḡ deus ē deus nō est a. ultra deus
est deus nō est a. ergo deus est deus nō
est verū. prima p̄ha patet ab exponib⁹
li copulariue ſufficiēter ad p̄tē exponē
tis. Sc̄da p̄ha patet a. ſinonimo ad ſinō
nimū aſis p̄me p̄fie p̄batur quia expo
ni ſic deus ē deus nō est a et deus ē de⁹
l'mediate poſt h̄ erit a. mō h̄ est verū p̄
caſum q̄ a nō ſignificat adhuc tñ quan
tū li verū s̄z l'mediate poſt ſignificab⁹.

Bolutio vicesimi octauit.

R̄hidetur negādo aſis et ad p̄bationē
coſcediſ aſis et diſtinguiſ p̄ha vel ſic in
diſtincione capiaſ inq̄tū ſpecificatiue et ſic
coſcediſ p̄his et etiam p̄ha vellſi li inq̄tū
capiaſ reduplicatiue et ſic negaf̄ p̄ha et
etiaſ oſequēs et ad p̄bationē d̄r q̄ reſ
rū est quādo capiſ li in quantū ſpecifici
catiue. Sz aliquis poſſet diſcere coſtra
dictioſa iſtius p̄poſitionis de⁹ est de⁹
inquantū falſum non est verū est falſa
capiendo li inquantū reduplicatiue.
ergo ipſa propositio est vera et per coſ
sequēs maledictū est q̄ est falſa p̄z aſis

q̄a iſta ppō ē flā oē li deus ē deus iq̄z
tū falſū est verū et ē coſtradictioſa c̄v
igitur t̄c. minor p̄z q̄a iſta et alētra ſit
v̄lis affirmatiua et particularis ſine in
definita negatiua eiusdē ſubiecti et p̄
dicati iſḡt. Ad h̄ d̄r negādo aſis et ad
p̄bationē coſcediſ maior et negatur mi
nor et ad p̄bationē negaf̄ aſis tenendo
q̄ ppōens reduplicatiue ſunt ypōtice
tamē etiā dicēdo q̄ eſt ppōens catē
gorice adhuc tales nō eſſent p̄traditoſ
rie s̄z q̄ li inquantū negetur ī vna

Solutio vicesimi noni. Respondeſ
coſcedēdo maiorē et negādo mi. et ad p̄
bationē concediſ ma. et negaf̄ mi. ymo
dico q̄ illa ppō ē q̄n ſubiectū ē et q̄n coſ
pula ē et q̄n p̄dicatiū ē et ad ī p̄batioſ
nē coſcediſ aſis et q̄n iſferi iſḡt illa propō
nō ē q̄n ſubiectū ē d̄r q̄ arguſ a nō diſ
tributo ad diſtributū ex parte rēporſ
Sz ego bene coſcedo q̄ illa ppō īn aliā
quo t̄pē nō ē ī quo tñ t̄pē ſubiectū ē. et
eodemō dicēdū est ad alia p̄bationem
Sed aliquis poſſet q̄rere ī quo t̄pē ē b̄c
ppō de⁹ ē deus. R̄hidet q̄ ī t̄pē p̄nti
diuifibili correspōdēte ſue platiōni et
ſit illid t̄p̄ns a t̄c. diſeo q̄ iſta ppō deus
ē deus est ī t̄pē a. et dico q̄ ī codē t̄pē
ſubiectū est et etiā copula et etiā p̄dica
tū et diuifidaſ iſtō t̄p̄ a ī tres p̄tē ī pri
mā partē que p̄cise correspōdet prola
tioni ſubiecti et ſedaz partē que correſ
pōdet platiōni copule et terciā partē
que correspōdet prolationi p̄dicati.
Tū bñ coſcedo q̄ q̄n ſubiectū ē copula
non eſt ut p̄z clare ſed non ſeq̄q̄ ḡ talis
propō deus est deus nō eſt q̄n ſubiectū
eſt q̄ ſeſtis ē nō eſt t̄pē ī quo ſubiectū
eſt mō h̄ eſt ſimū q̄r ut dictū eſt illa ppō
ē ī a. et etiā ſubiectū ē ī a. s̄z bñ ē verū
q̄ illa ppō ſi aliquo t̄pē puta ilp̄ſa p̄tē
nō ē ī tñ ſilla p̄tē ſubiectuz eſt Et hec
ad declaratiōnē p̄dicte ſolutionis dicta
ſit. Sz aliquis poſſet diſcē coſtraſoi p̄tē

tpis p̄fis. a. verū est dicere talis ppō
est t̄ etiā in oī pte verū ē dicere subiec-
ctū est. ḡ male dictū est q̄ i aliquo pte
pura in prima pte tpis. a. illa ppō nō ē
t̄ tñ in eodē subiectū ē. Ad hoc r̄sidet
cō. edēdo anst negādo p̄fiam. t̄ cā ē qz
magna est dīa dicere in bac pte p̄ntis
tpis verū ē dicere de? ē de?. c. t̄ dicere
de' ē de'. est i bac pte tpis p̄nt. vt cla-
re p̄z bñ cōsiderati t̄ aduertēti. So-
latio tricesimi. Rñdef admittēdo casū
qz ē possibilis. t̄ ad argumētū dī negā-
do antecedēs: t̄ ad pbationē cōcedit
q̄ sic exponēs: s̄ negat q̄ illa exponēs
sit vera. t̄ qñ dī. a. non significat adhuc
tm̄. t̄ sic cōcedo: sed et hoc nō seq̄tur q̄
illa exponēs sit vera. qz in neutra pte
a. significat. tantum quantum li verum
S̄z aliquis posset dicere Lōtra per te
nō est nūc verū dicere deus ē deus est
a. ergo videtur q̄ deus est deus incipit
esse. a. siue q̄ sit. a. t̄ per p̄sequens ma-
le negati est. Probatur p̄sequētia: a s̄/
mili quia bcne sequit nūc est veruz dī-
cere q̄ sortes nō est albus et l̄mmediate
post hoc erit verum dicere sortes ē al-
bus ergo sortes incipit ece albus. sine
est verū q̄ sortes sc̄pit ēē albus. Etiā
tenet p̄sequētia per locū ab exponēte
ad expositā. Ad hoc dicif p̄cedēdo an-
tecedens secundū easum positū t̄ nega-
tur cōseq̄tia et ad primā pbationē
dicitur q̄ nō est simile quia capiſ equi
noce. s̄z nō li albus tñ illa p̄fia est bona
dūm odo p̄positiōes nō reddātur vere
p̄ equiuocationē terminozū. Ad se-
cūdā pbationē dī q̄ nō arguit talimō
do p̄ locū ab exponēte ad expositam.
Sed arguitur sic. exponēs totalis est
vera. ergo exposita si sit est vera: vt pa-
tet in tractatu in loco ab interpretatio-
ne ad interpretatum.

Expliciunt triginta argumenta commu-
nia ad omnem propositionem verā sine
falsam esse inferendā valentia per me
D. N. michaelis composita: t̄ sub cor-
rectione melius dicentiū commissa at-
q̄ edenda. Impressa lugduni anno dos-
mini. D.cccc. xcviij. ultima die mensis
augusti.

